

ES VELL DES DOBLERS

Açò vol dir que era un pare que tenia tres fills. Un dia es fill major li va dir: --
Jo me'n vull anar a córrer món.

--Oh, fill meu, quin disgust que em dones que vulguis anar a córrer món.

I ell que sí, i que sí, que ell volia anar a córrer món. I son pare li digué:

--Bé, tu ja saps que nosaltres som gent pobra i no tenim gaire cosa per donar-te; però mira, s'única cosa que et puc donar, és es cavall.

Son pare li donà es cavall i ell se'n va anar. Vivia as Migjorn, i se'n va anar amb es cavall: tris-tras, tris-tras. I quan va ser devora es Pou Vell va veure un vell que seia en un banc i li diu:

--Què feis aquí?

Es vell li contesta:

--Jo tenc un sac de doblers, i serà per as primer que em conti una rondalla, però que no comenci amb es típic "açò vol dir que era", que és com comencen ses rondalles.

I ell diu:

--Oh! Açò és molt bo de fer!

S'asseu devora es vell i, clar, tot d'una comença i diu:

--Açò vol dir que era...

I es vell diu:

--Ah no! T'he dit que no podia començar amb "açò vol dir que era" –i li dóna una empenta i va caure mort.

Un altre dia, es fill segon diu a son pare:

--Jo vull anar a córrer món.

I son pare diu:

--Oh! Es teu germà ja va anar a córrer món, i mira, no sabem res dell, i jo no tenc res per donar-te; però bono, s'única cosa que et puc donar es sa sella des cavall – i li dóna sa sella.

I camina que caminaràs, quan és devora es Pou Vell troba es vell aquell, que li diu:

--Mira, jo tenc un sac de doblers que li donaré an es primer que em conti una rondalla sense dir “açò vol dir que era...”.

Ell diu:

--Oh! Açò és molt bo de fer!

S'asseu devora es vell i li diu:

--Açò vol dir que era...

I es vell diu:

--Ah no! –i li dóna un toc i va caure mort.

Un altre dia es petit diu a son pare:

--Jo vull anar a córrer món.

I son pare li diu:

--Oh! Mira es germans teus, se'n van anar a córrer món i no sabem res d'ells, i jo no tenc res per donar-te.

I es fill diu:

--Oh, no importa!

I fa igual, se'n va caminant, i devora es Pou Vell troba es vell que li diu:

--Tenc un sac de doblers que serà per as primer que em conti una rondalla sense dir es típic “açò vol dir que era...”.

I s'al·lot diu:

--Ah! Açò és molt bo de fer!

S'asseu devora es vell i li diu:

--Quan jo vaig néixer, mon pare li va dir a mumare: “Jo te contaré una rondalla...”

S'al·lot dóna un toc an es vell i aquest va caure mort, i se'n du es sac de doblers. Clar! Com que no va dir “açò vol dir que era...”, i sa família va ser rica.

I ara us contaré com acaben ses rondalles: sa rondalla ja està dita, menja-te-la frita, si no t'agrada tira-la dalt sa teulada. Dalt sa teulada hi ha un sabater que fa sabates de paper, que si no les ha acabades encara en té. Darrere sa porta hi ha un fus, s'ha acabat, amén Jesús.

Rondalla extreta de *Rondaies de Menorca* volum II d'**Andreu Ferrer Ginard**